

Warszawa, dnia 12 sierpnia 2014 r.

Poz. 1074

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA INFRASTRUKTURY I ROZWOJU¹⁾**

z dnia 8 sierpnia 2014 r.

w sprawie opłat lotniskowych²⁾

Na podstawie art. 77j ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2013 r. poz. 1393 oraz z 2014 r. poz. 768) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe warunki, sposób i tryb prowadzenia konsultacji, o których mowa w art. 77 ust. 1 i art. 77c ustawy z dnia 3 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, zwanej dalej „ustawą”, w tym zakres przedstawianych informacji;
- 2) szczegółowe wymagania dotyczące ustalania taryfy opłat lotniskowych;
- 3) tryb zatwierdzania taryfy opłat lotniskowych i tryb jej publikacji.

§ 2. 1. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może ustalić w taryfie opłat lotniskowych następujące opłaty lotniskowe za usługi standardowe związane z udostępnieniem i utrzymaniem:

- 1) obiektów i urządzeń oraz wykonywaniem czynności niezbędnych dla zapewnienia wykonania operacji startu lub lądowania statku powietrznego – opłata startowa lub za lądowanie;
- 2) miejsc parkingowych – opłata postojowa;
- 3) budynków dworców pasażerskich oraz znajdujących się w nich urządzeń – opłata pasażerska;
- 4) wykorzystywanych przy przewozie ładunków (towarów i poczty) budynków dworców towarowych oraz znajdujących się w nich urządzeń – opłata towarowa.

2. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może, zgodnie z art. 75 ust. 4 ustawy, poza opłatami, o których mowa w ust. 1, ustalić w taryfie opłat lotniskowych dopłaty do opłat lotniskowych, o których mowa w ust. 1 pkt 1, albo wyodrębnić opłatę hałasową.

3. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może, poza opłatami, o których mowa w ust. 1, ustalić w taryfie opłat lotniskowych odrębną opłatę lotniskową za zapewnienie ochrony i kontrolę bezpieczeństwa pasażerów i ich bagażu oraz ładunków (towarów i poczty) oraz odrębną opłatę lotniskową za ochronę statku powietrznego na płycie postojowej.

4. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może ustalić w taryfie opłat lotniskowych opłaty lotniskowe za usługi dodatkowe (opłaty dodatkowe), których zakres wykracza poza opłaty określone w ust. 1–3.

§ 3. Opłaty lotniskowe na lotniskach użytku publicznego ustala się w złotych polskich.

¹⁾ Minister Infrastruktury i Rozwoju kieruje działem administracji rządowej – transport, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 27 listopada 2013 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Infrastruktury i Rozwoju (Dz. U. poz. 1391).

²⁾ Rozporządzenie w zakresie swojej regulacji wdraża przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/12/WE z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie opłat lotniskowych (Dz. Urz. UE L 70 z 14.03.2009, str. 11).

§ 4. 1. Opłaty lotniskowe na lotniskach użytku publicznego ustala się w sposób:

- 1) zapewniający przejrzystość ustalenia należności z tytułu tych opłat;
- 2) umożliwiający sprawdzenie przez użytkownika statku powietrznego lub innego eksploatującego statek powietrzny poprawności ustalonej należności z tytułu tych opłat;
- 3) zapewniający zachowanie zasady niedyskryminacji użytkowników statków powietrznych lub innych eksploatujących statki powietrzne;
- 4) zapewniający stabilność opłat w sezonie rozkładowym, z wyłączeniem uzasadnionych przypadków;
- 5) uwzględniający zarobkowy cel działania zarządzającego lotniskiem użytku publicznego w odniesieniu do opłat, o których mowa w § 2 ust. 1 i 4;
- 6) uwzględniający koszty usług oraz udostępniania i utrzymania obiektów i urządzeń niezbędnych do wykonania operacji lotniczych oraz obsługi pasażerów i ładunków (towarów i poczty), przy zapewnieniu odpowiedniego standardu bezpieczeństwa i jakości obsługi, z wyłączeniem kosztów pokrywanych z innych opłat.

2. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego, z zachowaniem zasad niedyskryminacji użytkowników statków powietrznych lub innych eksploatujących statki powietrzne, jawności i dostępności oraz wymagań, o których mowa w ust. 1, może udzielać zniżek od ustalonych opłat lotniskowych, w szczególności w celu utrzymania lub zwiększenia wielkości ruchu lotniczego, zwiększenia liczby obsługiwanych pasażerów lub ładunków (towarów i poczty), zwiększenia liczby połączeń lotniczych lub częstotliwości połączeń istniejących, pod warunkiem, że nie spowoduje to podwyższenia opłat lotniskowych ponoszonych przez podmioty niekorzystające z tych zniżek.

3. Jeżeli celem udzielanych zniżek, o których mowa w ust. 2, jest utrzymanie lub zwiększenie wielkości ruchu lotniczego, w szczególności uruchomienie połączeń na nowych trasach lub zwiększenie częstotliwości połączeń na trasach istniejących, stosowanie tych zniżek jest ograniczone w czasie i nie może trwać dłużej niż 5 lat.

4. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego, z zachowaniem wymagań, o których mowa w ust. 1, może modulować wysokość opłat lotniskowych ze względu na interes publiczny lub społeczny, w szczególności ochronę środowiska przed nadmiernym hałasem lub zróżnicowane natężenie ruchu lotniczego. Kryteria stosowane w przypadku takiego modulowania muszą być obiektywne, przejrzyste i adekwatne do celu, któremu modulowanie ma służyć.

§ 5. 1. Koszty będące podstawą ustalania przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego jednego rodzaju opłat lotniskowych nie mogą równocześnie stanowić podstawy ustalania innego rodzaju opłat lotniskowych lub dopłat, ani opłat za inne usługi związane z działalnością lotniska.

2. Opłaty lotniskowe na lotniskach użytku publicznego ustala się na podstawie planowanej wartości kosztów, odpowiadających kategoriom kosztów księgowych, określonych w planie gospodarczym na rok, w którym te opłaty mają wejść w życie, z uwzględnieniem § 6 ust. 2, 3 i 8 oraz z zastrzeżeniem § 6 ust. 7.

3. W przypadku gdy zarządzający lotniskiem użytku publicznego nie posiada planu gospodarczego, podstawę ustalania wysokości opłat lotniskowych stanowią koszty poniesione w roku sprawozdawczym poprzedzającym rok, w którym opłaty lotniskowe są wprowadzane. Dla nowo powstałych lotnisk użytku publicznego lub lotnisk użytku publicznego przekształconych z dotychczasowych lotnisk użytku wyłącznego podstawę ustalania wysokości opłat lotniskowych stanowią koszty prognozowane przez zarządzającego lotniskiem.

4. Koszty prognozowane albo poniesione przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego, które odpowiednio będą pokryte albo zostały pokryte z bezzwrotnych środków publicznych, nie mogą stanowić podstawy ustalania opłat lotniskowych.

5. Jeżeli opłaty lotniskowe zostały skalkulowane zgodnie z ust. 2 i uwzględniały otrzymanie bezzwrotnych środków publicznych pomniejszających podstawę kalkulacji opłat, zgodnie z ust. 4, a zarządzający lotniskiem użytku publicznego nie uzyskał tych środków, dopuszcza się zastosowanie mechanizmu wyrównawczego, polegającego na zmianie podstawy kalkulacji opłat o wysokość nieotrzymanych środków nie później niż w drugim roku następującym po roku, w którym powstała ta różnica.

§ 6. 1. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego uwzględnia w opłatach lotniskowych ponoszone przez siebie koszty świadczenia usług, za które są pobierane opłaty lotniskowe, w szczególności:

- 1) bezpośrednie koszty operacyjne utrzymania i eksploatacji lotniska;
- 2) koszty pośrednie, w tym koszty administracyjne;
- 3) koszty infrastruktury, w tym koszt amortyzacji oraz środków trwałych w budowie;
- 4) koszty finansowe kapitału obcego.

2. Przy ustalaniu wysokości opłat lotniskowych zarządzający lotniskiem użytku publicznego może uwzględnić koszt kapitału własnego albo uzasadnioną marżę zysku, z zastrzeżeniem ust. 3. Koszt kapitału własnego ustala się z uwzględnieniem składnika wolnego od ryzyka, skalkulowanego w oparciu o oprocentowanie nie wyższe niż oprocentowanie 10-letnich obligacji emitowanych przez Skarb Państwa występujące na koniec każdego miesiąca w okresie 12 miesięcy przed rozpoczęciem konsultacji projektu opłat oraz odpowiadającej ryzyku prowadzonej działalności premii za ryzyko.

3. W przypadku opłat lotniskowych, o których mowa w § 2 ust. 2 i 3, zarządzający lotniskiem użytku publicznego może uwzględnić koszt kapitału własnego, skalkulowanego z wyłączeniem premii za ryzyko. Przy ustalaniu tych opłat nie uwzględnia się uzasadnionej marży zysku.

4. Przepisy ust. 3 stosuje się do dopłaty, o której mowa w § 2 ust. 2, oraz do części podstawy kosztowej opłat lotniskowych, o których mowa w § 2 ust. 1, związanej z zapewnieniem ochrony i kontroli bezpieczeństwa pasażerów i ich bagażu oraz ładunków (towarów i poczty) oraz z ochroną statku powietrznego na płycie postojowej, jeżeli koszty związane z zapewnieniem tej ochrony są wliczane w podstawę kosztową opłat lotniskowych, o których mowa w § 2 ust. 1, oraz nie stanowi ona podstawy kosztowej odrębnych opłat lotniskowych określonych w § 2 ust. 3.

5. Koszt kapitału własnego, o którym mowa w ust. 2 i 3, dla danego roku kalkuluje się w odniesieniu do średniej księgowej wartości netto składników majątkowych, z początku i końca tego roku, wykorzystywanych przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego do świadczenia usług, za które jest pobierana opłata.

6. Opłaty lotniskowe ustala się na podstawie ewidencji księgowej lub pozaksięgowej kosztów, o których mowa w ust. 1, i ich podziału na poszczególne rodzaje usług, za które są pobierane opłaty lotniskowe, oraz na pozostałą działalność. Podział kosztów pośrednich jest dokonywany przy wykorzystaniu jasno określonych współczynników, tak aby uniknąć nadmiernego obciążania tymi kosztami działalności, z tytułu której są pobierane opłaty lotniskowe.

7. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego, mając na uwadze zapewnienie konkurencyjności lotniska, może ustalić opłatę lotniskową poniżej kosztów, o których mowa w § 5 ust. 2 albo 3.

8. Przy ustalaniu wysokości opłat lotniskowych zarządzający lotniskiem użytku publicznego może uwzględnić konieczność zgromadzenia środków własnych na finansowanie długoterminowych przedsięwzięć inwestycyjnych o dużej skali, po uwzględnieniu możliwych przychodów z działalności pozalotniczej.

§ 7. 1. Opłatę startową lub za lądowanie na lotniskach użytku publicznego ustala się w odniesieniu do maksymalnej masy startowej (MTOM) statku powietrznego, podanej w świadectwie zdatności statku powietrznego w zakresie hałasu lub w innym dokumencie uznanym przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego.

2. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może ustalić w taryfie opłat lotniskowych stałą opłatę startową lub za lądowanie, niezależnie od maksymalnej masy startowej (MTOM) statku powietrznego.

3. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może ustalić w taryfie opłat lotniskowych:

- 1) opłatę startową, która obejmuje również lądowanie statku powietrznego;
- 2) opłatę za lądowanie, która obejmuje również start statku powietrznego;
- 3) odrębną opłatę startową oraz opłatę za lądowanie statku powietrznego.

4. Przy określaniu kosztów bezpośrednich stanowiących podstawę ustalania opłaty startowej lub za lądowanie uwzględnia się uzasadnione koszty utrzymania części lotniczej lotniska ponoszone przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego, z wyłączeniem kosztów utrzymania budynku dworca lotniczego oraz kosztów stanowiących podstawy do ustalenia opłat, o których mowa w art. 130 ustawy, a w szczególności koszty:

- 1) stałego utrzymywania dróg startowych i dróg kołowania wraz z systemem urządzeń z nimi związanych, w stanie pozwalającym na ich bezpieczne wykorzystywanie oraz pozostawanie w stanie gotowości świadczenia usług, za które są pobierane opłaty;
- 2) zabezpieczenia pola wzlotów i pola manewrowego statków powietrznych obejmującego w szczególności ich utrzymanie, ogrodzenie, meliorację, oświetlenie, konserwację;
- 3) ochrony i zapewnienia bezpieczeństwa statku powietrznego w trakcie wykonywania operacji startu i lądowania;
- 4) funkcjonowania lotniskowych służb ruchu lotniczego, służb i systemów zabezpieczających te służby, innych systemów i urządzeń zapewniających bezpieczeństwo operacji lotniczych;
- 5) utrzymania i zabezpieczenia oświetlenia płyty lotniska i płyt postojowych oraz ich udostępnienia dla statków powietrznych na czas niezbędny do wykonania czynności serwisowych i ładunkowych – w części nieobjętej opłatą postojową;

- 6) zabezpieczenia przeciwpożarowego i ratownictwa medycznego operacji lotniczych, z uwzględnieniem stałej gotowości do podjęcia niezbędnej akcji w sytuacjach awaryjnych, niezależnie od rzeczywistego wykorzystania tych usług, służb i urządzeń;
- 7) oświetlenia w nocy i podczas złej widoczności dróg startowych i dróg kołowania oraz udostępnienia wzrokowych i radiowych urządzeń podejścia do lądowania;
- 8) ochrony środowiska przed hałasem, jeżeli nie stanowią podstawy do ustalania dopłaty lub opłaty, o których mowa w § 2 ust. 2;
- 9) zapewnienia lotniskowej osłony meteorologicznej.

§ 8. 1. Opłatę postojową na lotniskach użytku publicznego ustala się w odniesieniu do maksymalnej masy startowej (MTOM) statku powietrznego lub zajmowanej przez statek powietrzny powierzchni płyty postojowej oraz czasu postoju tego statku na płycie postojowej.

2. Czasem postoju statku powietrznego jest czas od momentu zatrzymania się statku powietrznego na płycie postojowej po kołowaniu po lądowaniu lub po holowaniu, do rozpoczęcia kołowania lub odholowania do startu lub poza płytę postojową.

3. Przy określaniu kosztów bezpośrednich stanowiących podstawę do ustalania opłaty postojowej uwzględnia się uzasadnione koszty utrzymania płyty postojowej lotniska, a w szczególności koszty:

- 1) utrzymywania płyty postojowej;
- 2) zapewnienia wymaganych rozporządzeniem Komisji (UE) nr 139/2014 z dnia 12 lutego 2014 r. ustanawiającym wymagania oraz procedury administracyjne dotyczące lotnisk zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 216/2008 (Dz. Urz. UE L 44/1 z 14.02.2014) służb zarządzania płytą postojową;
- 3) utrzymania i zabezpieczenia oświetlenia płyty postojowej dla statków powietrznych i jej udostępnienia na czas niezbędny do wykonania czynności serwisowych i ładunkowych – w części nieobjętej opłatą startową lub za lądowanie;
- 4) ochrony parkujących statków powietrznych, chyba że koszty te stanowią podstawę do ustalania opłaty, o której mowa w § 2 ust. 3.

4. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może określić w taryfie opłat lotniskowych czas, za który nie pobiera się opłaty postojowej. W przypadku określenia długości czasu, za który nie pobiera się opłaty postojowej na danym lotnisku, długość tego czasu jest określona w taryfie opłat lotniskowych ustalonej zgodnie z art. 77b ustawy albo zatwierdzonej zgodnie z art. 77d ustawy. Koszty utrzymania płyty postojowej ponoszone przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego w związku z postojem statku powietrznego w czasie, za który nie pobiera się opłaty postojowej, nie mogą stanowić podstawy ustalenia innych opłat lotniskowych lub prowadzić do podwyższenia opłaty postojowej za czas, w którym jest ona pobierana.

5. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może uwzględnić koszt postoju statku powietrznego w hangarze w opłacie postojowej albo wyodrębnić opłatę hangarową za postój statku powietrznego w hangarze.

6. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może ustalić w taryfie opłat lotniskowych specjalną, podwyższoną opłatę postojową w przypadku uzasadnionego zatrzymania statku powietrznego na lotnisku zgodnie z art. 78 ust. 1 ustawy.

§ 9. 1. Opłatę pasażerską na lotniskach użytku publicznego ustala się z uwzględnieniem ponoszonych przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego uzasadnionych kosztów utrzymania infrastruktury udostępnianej pasażerom oraz świadczonych na ich rzecz usług, a w szczególności kosztów związanych z:

- 1) udostępnianiem pasażerom budynku dworca pasażerskiego wraz z niezbędnym wyposażeniem, urządzeniami i systemem dróg dojazdowych, z wyłączeniem kosztów związanych ze świadczeniem usług pozalotniczych;
- 2) zapewnianiem ochrony i kontroli bezpieczeństwa pasażerów i ich bagażu, chyba że koszty te stanowią podstawę do ustalania opłaty lotniskowej, o której mowa w § 2 ust. 3.

2. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może ustalić w taryfie opłat lotniskowych opłatę pasażerską pobieraną z tytułu obsługi pasażera:

- 1) przylatującego;
- 2) odlatującego;
- 3) tranzytowego.

3. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może w ramach jednej opłaty pasażerskiej łączyć pobieranie tej opłaty z tytułów, o których mowa w ust. 2.

§ 10. Opłatę towarową na lotniskach użytku publicznego ustala się z uwzględnieniem ponoszonych przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego uzasadnionych kosztów utrzymania infrastruktury służącej obsłudze ładunków (towarów i poczty), a w szczególności kosztów związanych z:

- 1) udostępnieniem i utrzymaniem dworców towarowych wraz z niezbędnym wyposażeniem;
- 2) zapewnianiem ochrony i kontroli bezpieczeństwa ładunków (towarów i poczty), chyba że koszty te stanowią podstawę do ustalania opłaty lotniskowej, o której mowa w § 2 ust. 3.

§ 11. 1. Opłatę hałasową albo dopłatę, o których mowa w § 2 ust. 2, ustala się w oparciu o koszty, o których mowa w § 7 ust. 4 pkt 8, z uwzględnieniem § 6 ust. 3. Koszty te ustala się na podstawie prowadzonej przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego ewidencji księgowej lub pozaksięgowej pozwalającej na określenie wysokości kosztów związanych z zapewnieniem ochrony środowiska przed nadmiernym hałasem.

2. Wysokość opłaty hałasowej albo dopłaty, o których mowa w § 2 ust. 2, ustala się w zależności od poziomu hałasu wytwarzanego przez statek powietrzny. Opłata ta powinna być w miarę możliwości powiązana z opłatą za lądowanie i nie powinna być ustanowiona na poziomie zaporowym dla operacji niektórych typów statków powietrznych.

§ 12. 1. Opłaty lotniskowe, o których mowa w § 2 ust. 3, na lotniskach użytku publicznego ustala się wyłącznie w oparciu o koszty zapewnienia ochrony i kontroli bezpieczeństwa pasażerów i ich bagażu lub ładunków (towarów i poczty) lub koszty ochrony parkujących statków powietrznych, w tym koszty infrastruktury i systemów służących kontroli bezpieczeństwa, personelu zapewniającego ochronę w tym zakresie, w tym także koszty szkolenia tego personelu.

2. Opłaty lotniskowe, o których mowa w § 2 ust. 3, nie mogą, z uwzględnieniem § 6 ust. 3, przewyższać kosztów, o których mowa w ust. 1.

3. Koszty, o których mowa w ust. 1, ustala się na podstawie prowadzonej przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego ewidencji księgowej lub pozaksięgowej, pozwalającej na określenie wysokości kosztów związanych z zapewnieniem ochrony przed aktami bezprawnej ingerencji w lotnictwie cywilnym.

4. W przypadku wystąpienia różnicy między przychodami z tytułu opłat lotniskowych, o których mowa w § 2 ust. 3, a kosztami rzeczywiście poniesionymi w związku z zapewnianiem ochrony, o której mowa w ust. 1, jest stosowany mechanizm wyrównawczy polegający na odpowiedniej zmianie tych opłat o wysokość różnicy, nie później niż w drugim roku następującym po roku, w którym powstała ta różnica.

5. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego w przypadku pobierania opłat lotniskowych, o których mowa w § 2 ust. 3, dokonuje weryfikacji kosztów będących podstawą do ustalenia tych opłat nie później niż w terminie 7 miesięcy od dnia zakończenia roku obrotowego, w którym poniesione zostały te koszty, i w przypadku wystąpienia różnicy, o której mowa w ust. 4, rozpoczyna proces konsultacji zmiany wysokości opłat lotniskowych.

§ 13. 1. Przewoźnicy lotniczy, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy, na żądanie zarządzającego lotniskiem użytku publicznego, o którym mowa w art. 77c ust. 1 ustawy, przekazane przed przeprowadzeniem konsultacji, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy (konsultacje) oraz o których mowa w art. 77c ust. 1 ustawy (coroczne konsultacje), przekazują informacje:

- 1) na temat prognozy ruchu lotniczego danego przewoźnika lotniczego do i z danego lotniska, w tym liczby pasażerów lub tonażu ładunków (towarów i poczty) i operacji ruchu pasażerskiego lub towarowego, na okres co najmniej 2 lat następujących po roku, w którym są prowadzone konsultacje;
- 2) dotyczące planowanej siatki połączeń do i z danego lotniska, zmiany liczby i typów użytkowanych statków powietrznych (struktury floty wykorzystywanej do wykonywania operacji do i z danego lotniska) w okresie co najmniej roku kalendarzowego następującego po roku, w którym są prowadzone konsultacje;
- 3) dotyczące planów rozwoju związanych z danym lotniskiem;
- 4) dotyczące potrzeb i wymagań związanych z danym lotniskiem, w szczególności związanych z przepustowością terminali i dróg startowych oraz z infrastrukturą służącą parkowaniu statków powietrznych.

2. Wraz z informacjami, o których mowa w ust. 1, przewoźnik lotniczy, którego w ramach konsultacji lub corocznych konsultacji reprezentuje inny podmiot, przekazuje informację o reprezentującym go podmiocie.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1, przekazuje się w terminie określonym przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego, nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania żądania.

§ 14. 1. Konsultacje rozpoczyna się nie później niż na miesiąc przed przewidywanym dniem przedstawienia taryfy opłat lotniskowych:

- 1) do wiadomości Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego, zwanemu dalej „Prezesem Urzędu” – w przypadku zarządzającego lotniskiem użytku publicznego, o którym mowa w art. 77b ust. 1 ustawy;
- 2) do zatwierdzenia Prezesowi Urzędu – w przypadku zarządzającego lotniskiem użytku publicznego, o którym mowa w art. 77c ust. 1 ustawy.

2. Przewoźnicy lotniczy stale korzystający z lotniska lub podmioty ich reprezentujące, w szczególności działający na danym lotnisku komitet przewoźników lotniczych lub stowarzyszenia przewoźników lotniczych i inne podmioty, o których mowa w art. 77 ust. 1 ustawy, zwani dalej „użytkownikami lotniska”, przekazują opinie, o których mowa w art. 77 ust. 3 ustawy, w terminie określonym przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego, nie krótszym niż 14 dni od dnia otrzymania wniosku o opinię. Nieprzedstawienie opinii do konsultowanej taryfy opłat lotniskowych w terminie określonym przez zarządzającego jest równoznaczne z akceptacją konsultowanej taryfy.

3. Konsultacje oraz coroczne konsultacje prowadzone są w formie pisemnej.

4. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego, w ramach konsultacji oraz corocznych konsultacji, może zorganizować spotkanie z użytkownikami lotniska.

5. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego, w ramach konsultacji oraz corocznych konsultacji, organizuje spotkanie z użytkownikami lotniska, na ich wniosek złożony w terminie 14 dni od otrzymania informacji, o których mowa w § 15. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego może zorganizować cykl spotkań z użytkownikami lotniska.

6. Do udziału w spotkaniach, o których mowa w ust. 4 i 5, zarządzający lotniskiem użytku publicznego zaprasza wszystkich użytkowników lotniska.

7. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego sporządza sprawozdanie ze spotkania, o którym mowa w ust. 4 lub 5, zawierające w szczególności zgłoszone w trakcie spotkania uwagi wraz z odniesieniem się zarządzającego lotniskiem do tych uwag. W sprawozdaniu nie umieszcza się informacji, które stanowią tajemnicę przedsiębiorstwa, w rozumieniu art. 11 ust. 4 ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1503, z późn. zm.³⁾). Kopia sprawozdania jest przekazywana użytkownikom lotniska uczestniczącym w spotkaniu, o którym mowa w ust. 4 lub 5, oraz użytkownikom lotniska, którzy nie brali udziału w tym spotkaniu.

§ 15. 1. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego, o którym mowa w art. 77c ust. 1 ustawy, w ramach konsultacji oraz corocznych konsultacji przedstawia informacje na temat podstaw przyjętych do określenia systemu i wysokości wszystkich opłat lotniskowych na danym lotnisku. Informacje te obejmują w szczególności:

- 1) wykaz usług i elementów infrastruktury udostępnianych w zamian za pobierane opłaty lotniskowe;
- 2) metodę ustalania opłat lotniskowych;
- 3) proponowaną datę wejścia w życie opłat lotniskowych;
- 4) ogólną strukturę kosztów, które stanowią podstawę do ustalenia opłat lotniskowych zgodnie z § 5, w odniesieniu do obiektów i urządzeń oraz usług, których dotyczą opłaty lotniskowe;
- 5) wysokość przychodów osiąganych z tytułu poszczególnych opłat lotniskowych i całkowite koszty poszczególnych usług objętych opłatami lotniskowymi, poniesione w roku obrotowym poprzedzającym rok, w którym są prowadzone konsultacje, oraz koszty prognozowane w odniesieniu do roku, w którym są prowadzone konsultacje, oraz do roku, w którym nowe opłaty mają wejść w życie;
- 6) wysokość bezzwrotnych środków publicznych, z których sfinansowano albo planuje się sfinansować koszty udostępniania i utrzymania obiektów i urządzeń oraz usług, których dotyczą opłaty lotniskowe;
- 7) prognozy wysokości opłat lotniskowych, prognozy dotyczące ruchu lotniczego ze wskazaniem kierunku zmian oraz planowanych na lotnisku użytku publicznego inwestycji, dotyczące roku, w którym są prowadzone konsultacje, oraz 2 lat następnych;
- 8) faktyczny stopień wykorzystania infrastruktury i urządzeń lotniska w roku, w którym są prowadzone konsultacje;
- 9) przewidywany wpływ głównych planowanych na lotnisku użytku publicznego inwestycji na przepustowość tego lotniska;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1693 i Nr 172, poz. 1804, z 2005 r. Nr 10, poz. 68, z 2007 r. Nr 171, poz. 1206 oraz z 2009 r. Nr 201, poz. 1540.

10) wysokość przychodów z działalności pozalotniczej – w przypadku uwzględnienia przez zarządzającego lotniskiem przy ustalaniu wysokości opłat lotniskowych konieczności zgromadzenia środków własnych na finansowanie długoterminowych przedsięwzięć inwestycyjnych o dużej skali.

2. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego, o którym mowa w art. 77b ustawy, w ramach konsultacji przedstawia informacje na temat podstaw przyjętych do określenia systemu i wysokości wszystkich opłat lotniskowych, w szczególności informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–5 oraz 10, a w przypadku zmiany taryfy opłat lotniskowych – dodatkowo uzasadnienie poszczególnych zmienianych postanowień taryfy.

3. W przypadku zamiaru skorzystania z możliwości, o której mowa w § 6 ust. 8, zarządzający lotniskiem użytku publicznego konsultuje także podjęcie decyzji o uwzględnieniu w wysokości opłat lotniskowych konieczności zgromadzenia środków własnych na finansowanie długoterminowych przedsięwzięć inwestycyjnych o dużej skali.

4. Informacje, o których mowa w ust. 1 i 2, są przedstawiane nie później niż wraz z wnioskiem o opinię, o której mowa w art. 77 ust. 3 ustawy.

§ 16. Do ustalenia opłat lotniskowych pobieranych w ramach wspólnego systemu opłat lotniskowych, o którym mowa w art. 77a ust. 1 ustawy, stosuje się:

- 1) przepisy § 14 ust. 1 pkt 1 i ust. 2–7 – w przypadku gdy każde z lotnisk objętych tym systemem obsługuje w ciągu roku nie więcej niż 5 000 000 pasażerów i żadne z tych lotnisk nie obsługuje największej liczby pasażerów spośród lotnisk użytku publicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo
- 2) przepisy § 13, § 14 ust. 1 pkt 2 i ust. 2–7 oraz § 15 w stosunku do każdego z lotnisk planowanych do objęcia wspólnym systemem opłat – w przypadku gdy co najmniej jedno z lotnisk objętych tym systemem obsługuje w ciągu roku więcej niż 5 000 000 pasażerów albo jedno z tych lotnisk obsługuje największą liczbę pasażerów spośród lotnisk użytku publicznego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 17. 1. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego, o którym mowa w art. 77c ust. 1 ustawy, przedstawia Prezesowi Urzędu do zatwierdzenia taryfę opłat lotniskowych albo zmianę taryfy opłat lotniskowych, wraz z uzasadnieniem zawierającym w szczególności:

- 1) określenie proponowanego terminu wejścia w życie taryfy opłat lotniskowych;
- 2) zakres i warunki świadczenia usług standardowych i dodatkowych;
- 3) opis aktualnej sytuacji finansowej zarządzającego lotniskiem użytku publicznego, wraz z opisem wpływu zmiany taryfy opłat lotniskowych na tę sytuację;
- 4) uzasadnienie dla modulowania opłat lotniskowych, o którym mowa w § 4 ust. 4, jeżeli taryfa opłat lotniskowych zawiera takie modulowanie;
- 5) opis i uzasadnienie dla proponowanych zniżek od opłat lotniskowych, w szczególności określenie spodziewanych rezultatów tych zniżek dla ruchu do i z danego lotniska, wraz z informacją o źródłach finansowania przychodów utraconych w związku z funkcjonowaniem systemu zniżek;
- 6) dokumentację z przeprowadzonych konsultacji, w szczególności dokumentację potwierdzającą dotrzymanie przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego terminu, o którym mowa w § 14 ust. 1, oraz zestawienie uwag merytorycznych zgłoszonych przez użytkowników lotniska;
- 7) uzasadnienie proponowanych zmian w taryfie opłat lotniskowych, w szczególności okoliczności wpływające na konieczność zmiany opłat lotniskowych oraz uzasadnienie dla proponowanej wysokości opłat lotniskowych;
- 8) informację o dofinansowaniu z bezzwrotnych środków publicznych kosztów, które mają być poniesione w związku z eksploatacją obiektów i urządzeń oraz usług, których dotyczą opłaty lotniskowe;
- 9) uzasadnienie konieczności uwzględnienia w opłatach lotniskowych zgromadzenia środków własnych na finansowanie długoterminowych przedsięwzięć inwestycyjnych o dużej skali w przypadku skorzystania przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego z możliwości, o której mowa w § 6 ust. 8.

2. Prezes Urzędu może żądać od zarządzającego lotniskiem użytku publicznego, o którym mowa w art. 77c ust. 1 ustawy, przedstawienia dodatkowych informacji dotyczących wprowadzanych albo zmienianych opłat lotniskowych, potwierdzających spełnienie wymagań rozporządzenia, w szczególności:

- 1) kalkulacji kosztów stanowiących podstawę ustalenia poszczególnych opłat lotniskowych;
- 2) planu gospodarczego, o którym mowa w § 5 ust. 2;

- 3) sprawozdania finansowego za rok obrotowy poprzedzający rok, w którym są wprowadzane opłaty – w przypadku, o którym mowa w § 5 ust. 3;
- 4) kopii opinii użytkowników lotniska;
- 5) uzasadnienia nieuwzględnienia przez zarządzającego lotniskiem użytku publicznego opinii, o której mowa w art. 77 ust. 4 ustawy.

3. W przypadku zmiany taryfy opłat lotniskowych uzasadnienie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy poszczególnych zmienianych postanowień taryfy.

4. Przepisów ust. 1 pkt 6 oraz ust. 2 pkt 2, 4 i 5 nie stosuje się do zarządzającego lotniskiem użytku publicznego, o którym mowa w art. 54 ust. 2a ustawy.

§ 18. 1. Opłaty lotniskowe na lotniskach użytku wyłącznego mogą być zróżnicowane wyłącznie w sposób niepowodujący dyskryminacji użytkowników i zapewniający zachowanie zasad uczciwej konkurencji, w szczególności ze względu na rodzaje i charakterystyki statków powietrznych oraz charakter wykonywanych operacji lotniczych.

2. Zarządzający lotniskiem użytku wyłącznego, z zachowaniem zasady niedyskryminacji oraz na warunkach jednako- wych dla poszczególnych użytkowników może udzielać zniżek od ustalonych opłat lotniskowych, jeżeli nie powoduje to wzrostu opłat lotniskowych pobieranych od podmiotów niekorzystających z tych zniżek.

3. Zarządzający lotniskiem użytku wyłącznego podaje w sposób zwyczajowo przyjęty na danym lotnisku do wiadomości użytkowników taryfę opłat lotniskowych, wraz z warunkami stosowania zniżek, przynajmniej na miesiąc przed ich wejściem w życie.

4. Do opłat lotniskowych na lotniskach użytku wyłącznego stosuje się przepis § 3.

§ 19. 1. Prezes Urzędu publikuje taryfę opłat lotniskowych w Dzienniku Urzędowym Urzędu Lotnictwa Cywilnego niezwłocznie po wydaniu decyzji o jej zatwierdzeniu lub upływie terminu, o którym mowa w art. 77b ust. 2 lub 7 ustawy.

2. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego przekazuje instytucji zapewniającej służby ruchu lotniczego kopię decyzji Prezesa Urzędu o zatwierdzeniu taryfy opłat lotniskowych albo taryfę opłat lotniskowych, w odniesieniu do której Prezes Urzędu nie nakazał zmiany, celem ich publikacji w Zbiorze Informacji Lotniczych (AIP Polska) wchodzącym w skład Zintegrowanego Pakietu Informacji Lotniczych niezwłocznie po jej otrzymaniu lub po upływie terminu, o którym mowa w art. 77b ust. 2 lub 7 ustawy, wraz z innymi informacjami niewymagającymi zatwierdzenia przez Prezesa Urzędu, a istotnymi z punktu widzenia publikacji w AIP Polska.

3. Zarządzający lotniskiem użytku publicznego przekazuje użytkownikom lotniska taryfę opłat lotniskowych niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Prezesa Urzędu o jej zatwierdzeniu lub upływie terminu, o którym mowa w art. 77b ust. 2 lub 7 ustawy.

4. Taryfa opłat lotniskowych wraz z zakresem i warunkami jej stosowania oraz świadczenia usług związanych z tą taryfą jest podawana do publicznej wiadomości zgodnie z art. 77h ust. 3 ustawy, niezwłocznie po otrzymaniu decyzji Prezesa Urzędu o jej zatwierdzeniu lub upływie terminu, o którym mowa w art. 77b ust. 2 lub 7 ustawy.

§ 20. Do wniosków o zatwierdzenie taryfy opłat lotniskowych lub do taryf opłat lotniskowych przedstawionych do wiadomości Prezesa Urzędu, złożonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe.

§ 21. Opłaty lotniskowe na lotniskach użytku publicznego zatwierdzone zgodnie z dotychczasowymi przepisami pobiera się na zasadach dotychczasowych do dnia wejścia w życie nowej taryfy opłat lotniskowych, zatwierdzonej przez Prezesa Urzędu Lotnictwa Cywilnego albo przekazanej do wiadomości Prezesowi Urzędu Lotnictwa Cywilnego zgodnie z art. 77b albo art. 77c ustawy.

§ 22. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia.⁴⁾

Minister Infrastruktury i Rozwoju: *E. Biełkowska*

⁴⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Transportu, Budownictwa i Gospodarki Morskiej z dnia 23 stycznia 2013 r. w sprawie opłat lotniskowych (Dz. U. poz. 114), które zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 7 grudnia 2012 r. o zmianie ustawy – Prawo lotnicze (Dz. U. z 2013 r. poz. 134) traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.